

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ,
ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД «ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ імені К.Д. УШИНСЬКОГО»

Хмельницька гумантарно-педагогічна академія (Україна)

Юго Западний університет «Неофіт Рілські» (Болгарія)

Велікотирновські Університет «Св.Св.Кіріл і Методій» (Болгарія)

Харбінський інженерний університет (Китай)

Міжнародний Незалежний Університет Молдови (ULIM) (Молдова)

УПРАВЛІННЯ ТА ІННОВАЦІЇ В ОСВІТІ: ДОСВІД, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

*ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
21 листопада 2025 року*

DOI: <https://doi.org/10.24195/MIE2025>

УДК: 378.11+371.201+658.401.2

У677

ОРГКОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ

Сакалюк О. О. – завідувач кафедри освітнього менеджменту та публічного управління ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», кандидат педагогічних наук, доцент.

Ручкіна М. М. – доцент кафедри освітнього менеджменту та публічного управління ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», кандидат педагогічних наук, доцент.

Рецензенти:

Корнешук В. В. – завідувач кафедри психології та соціальної роботи Національного університету «Одеська політехніка», д.пед.н., професор

Воронова С. В. – завідувач лабораторії якості освіти Державного університету інтелектуальних технологій і зв'язку, к. пед. н.

Рекомендовано до друку Вченою радою ДЗ «ПНПУ імені К. Д. Ушинського», протокол №8, від 25 грудня 2025 року.

Відповідальність за зміст матеріалів несуть їх автори.

Управління та інновації в освіті: досвід, проблеми та перспективи:

У677 збірник матеріалів міжнар. наук.-практ. конф., м. Одеса 21 листопада 2025 року Одеса : ПНПУ імені К. Д. Ушинського, 2025. 145 с.

До збірника увійшли матеріали міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої управлінню закладами освіти, досвіду, проблемам та перспективам їх розвитку.

Науковці та здобувачі освіти висвітлюють питання щодо управління освітнім процесом в умовах розвитку інноваційного середовища та організаційно-психологічних аспектів менеджменту в освіті.

УДК: 378.11+371.201+658.401.2
© Університет Ушинського, 2025

вихователя, що охоплює його соціально-професійну спрямованість, професійно важливі якості, психофізіологічні характеристики та здатність до саморегуляції. Як зазначає О. Савченко, саме розвиток компетентності визначає динаміку професійного зростання педагога, його готовність до інновацій і гнучкість у реагуванні на освітні виклики.

Отже, професійний розвиток вихователів науковцями здебільшого розглядається як багатокомпонентний і динамічний процес, у межах якого інтегруються професійна компетентність, педагогічна майстерність, здатність до самоосвіти, рефлексивної діяльності та цілеспрямованого самовдосконалення. Узгоджена взаємодія цих складових забезпечує поступове зростання професійної зрілості вихователя, перехід від репродуктивного засвоєння знань до їх творчої інтерпретації, формування індивідуального стилю діяльності, здатності впроваджувати інновації та адаптуватися до змін у соціально-освітньому середовищі.

Професійний розвиток вихователя тлумачимо як динамічний процес особистісно-професійного зростання, що поєднує зовнішні соціальні вимоги з внутрішньою мотивацією до самовдосконалення, самореалізації та творчого оновлення професійної діяльності.

Література

1. Маковецька Н. В. Професійний розвиток фахівців дошкільних навчальних закладів у сфері освітньо-оздоровлювальної діяльності : [монографія]. Запоріжжя : ЗНУ, 2010. 484 с.
2. Про освіту : Закон України від 05 вересня 2017 року № 2145-VIII. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text>.
3. Хрипун В. І. Професійний саморозвиток педагогічного працівника дошкільного навчального закладу у схемах і таблицях / для педагогічних працівників дошкільних навчальних закладів. Черкаси: ЧОППОП, 2012. 25 с. URL: <http://ipro.com.ua/library/ attachments/article/273/>

ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN THE DEVELOPMENT OF UNIVERSITY COMPETENCIES: RISKS, OPPORTUNITIES AND THE INSTITUTIONAL ETHICAL FRAMEWORK

Svetlana Rusnac, Republic of Moldova

Introduction

Digital transformation has become one of the key strategic directions in contemporary higher education, reshaping curricular processes, teaching practices, and assessment methods. In this context, the integration of artificial intelligence (AI)—particularly generative models—has become essential for the modernization of universities and their adaptation to a rapidly evolving academic and socio-professional environment [4]. AI provides new possibilities for supporting educational processes, yet its uncontrolled use may generate significant risks, such as

cognitive dependence, the erosion of academic authenticity, or the amplification of algorithmic bias [2].

Within this framework, universities are required to develop institutional policies that ensure transparent, fair, and responsible use of AI, in line with recent European regulations, including the AI Act [1].

This article examines how AI can contribute to the development of university-level competencies, highlighting both opportunities and risks, and proposes directions for establishing an appropriate institutional ethical framework.

Benefits and Opportunities of Using Artificial Intelligence in Higher Education

Artificial intelligence offers substantial contributions to teaching and learning, particularly through personalized instruction. AI-based systems can adjust content and learning pace to individual student profiles by analysing progress and recommending appropriate resources, thereby enhancing autonomy and academic engagement [3]. At the same time, generative models provide rapid, targeted feedback, correct recurring errors, and supply additional explanations, while academic staff benefit from automated tools that streamline curriculum design and assessment.

AI integration also supports the development of university-level competencies, ranging from advanced digital skills to critical analysis, problem-solving and academic communication. Interaction with generative systems requires students to verify the accuracy of information and to understand the limitations of the technology, thereby maintaining intellectual responsibility.

A central dimension is the formation of ethical competencies necessary for the responsible use of AI, particularly in relation to academic integrity, data protection and algorithmic bias, in line with UNESCO recommendations (2023) and European regulations [1].

At the institutional level, AI fosters innovation in educational management. Automation of administrative processes—from enrolment to progress monitoring—reduces repetitive tasks, while predictive analytics supports data-driven decision-making concerning dropout risks and curricular adjustments. AI also contributes to quality assurance through automated document analysis and facilitates internationalisation by enabling rapid production of multilingual resources [4].

Risks and Challenges in the Use of Artificial Intelligence

The use of generative artificial intelligence introduces significant risks for academic integrity, particularly through algorithmic plagiarism, when automatically generated texts or solutions are presented as original work, diminishing genuine cognitive engagement [4]. Generative models may also produce content that appears coherent but contains unverified information or subtle errors, which can undermine academic accuracy and assessment processes [2].

AI can also exacerbate existing inequalities in education, as access to advanced technological tools remains uneven across institutions and socio-economic groups, potentially creating new forms of digital exclusion [4]. In the absence of compensatory measures, such disparities may deepen.

A major concern is algorithmic bias, as AI models can reproduce prejudices embedded in training data, influencing processes such as admission, assessment, or behavioural monitoring. According to the AI Act [1], systems used in such activities are classified as high-risk and therefore require transparency, human oversight, and explainability mechanisms to prevent discriminatory outcomes.

Excessive reliance on AI may also lead to cognitive dependence, as students outsource analysis, academic writing, and problem-solving, thereby weakening intellectual autonomy [3]. When AI becomes a substitute rather than a tool, foundational academic competencies may erode.

Overall, the use of AI requires careful risk assessment and the development of an ethical culture that supports responsible and equitable integration.

Institutional Ethical Framework: Necessity and Directions for Development

The large-scale integration of artificial intelligence systems in higher education requires the development of an institutional ethical framework that maintains the balance between innovation and the protection of academic values. In line with international recommendations and European requirements [1, 4], universities must ensure a transparent, responsible, and equitable use of AI.

This framework rests on essential principles — *integrity, transparency, accountability, data protection, equity, and inclusion* — which apply both to the use of generative AI and to the management of academic data and the prevention of discrimination. The AI Act underscores the need for human oversight for high-risk systems [1].

An institutional AI policy should include:

- clear rules for the use of AI in teaching, assessment, and research;
- procedures to prevent AI-assisted academic fraud;
- a definition of the roles of responsible structures (Ethics Council, Digital Resources Committee);
- student regulations concerning the declaration and citation of AI use;
- continuous professional development for academic staff in AI literacy and ethical use.

Effective implementation requires:

- digital literacy and AI literacy programmes for the entire academic community (Art. 4 of the AI Act) [1];
- integration of AI into the curriculum through specialised modules;
- continuous monitoring of the impact of AI on learning, equity, and academic quality.

By establishing such an ethical framework, universities can benefit from the potential of AI while safeguarding academic integrity and ensuring a responsible and inclusive use of emerging technologies.

Conclusions

The integration of artificial intelligence in higher education offers meaningful opportunities for modernising educational processes and developing university-level competencies, yet it also entails risks that require careful management. In the context of European regulations, including the AI Act [1], universities must develop coherent

ethical policies and oversight mechanisms that ensure a balance between innovation and the protection of academic values. Strengthening digital literacy, clarifying usage rules, and monitoring the impact of AI become essential steps for adopting responsible and sustainable academic practices.

Bibliography

1. European Union. (2024). *Regulation (EU) 2024/1689 of the European Parliament and of the Council of 13 June 2024 laying down harmonised rules on artificial intelligence (Artificial Intelligence Act)*. Official Journal of the European Union. <https://artificialintelligenceact.eu/the-act/>

2. Floridi, L., & Chiriatti, M. (2020). *GPT-3: Its nature, scope, limits, and consequences*. <https://doi.org/10.2139/ssrn.3827044>

3. Holmes, W., Bialik, M., & Fadel, C. (2019). *Artificial intelligence in education: Promises and implications for teaching and learning*. Center for Curriculum Redesign. <https://curriculumredesign.org/wp-content/uploads/AIED-Book-Excerpt-CCR.pdf>

4. UNESCO, Miao, F., & Holmes, W. (2023). *Guidance for generative AI in education and research*. UNESCO. <https://doi.org/10.54675/EWZM9535>

MODULAR APPROACH TO CURRICULUM DESIGN: PERSPECTIVES FOR QUALITY ENHANCEMENT AND PROGRAM INTERNATIONALIZATION

Svetlana Rusnac, Republic of Moldova
Natalia Musienko, Republic of Moldova

Introduction

The educational transformations promoted at the European level through the Bologna Process, the European Qualifications Framework (EQF), and the Standards and Guidelines for Quality Assurance in the European Higher Education Area (ESG) require universities to design study programs that are flexible, transparent, and internationally compatible. In this context, curriculum plans must be restructured to clearly reflect learning outcomes, ensure coherence in students' academic progression, and facilitate mobility across higher education systems.

The modular approach has emerged as an effective solution for curriculum design, offering a structure based on autonomous units centered on learning outcomes and integrated assessment. Through their internal coherence, transferability, and flexibility in combining curricular components, modules overcome the limitations of traditional discipline-based structures. At the same time, modularization supports alignment with European standards, contributes to quality assurance, and strengthens the internationalization of university programs.

Modularization of Study Programs in the European Higher Education Area

Within the European Higher Education Area (EHEA), the modularization of study programs is intrinsically linked to the implementation of ECTS, the three-cycle

Секція 3	
GARAKANIDZE Zurab <i>A new challenge for Georgia's transport and communication security</i>	46
ДАКАЛ Алла <i>Спільні й відмінні чинники публічного управління у сфері освіти України та Польщі</i>	55
РУЧКІНА Маріанна, ТАН Цінцін <i>Підвищення кваліфікації науково-педагогічних кадрів в умовах глобальних освітніх трансформацій</i>	58
ЯКУБОВСЬКА Олена <i>Управління закладом дошкільної освіти в умовах сучасних змін</i>	61
Секція 4	
БАРАБАСЬ Дмитро <i>Культура інновацій у закладах вищої освіти</i>	64
ГОРЛІЧЕНКО Марина, ЛЮ Даньдань <i>Інноваційний розвиток закладу освіти –вимога часу</i>	67
КНЯЖЕВ Ігор <i>Технологізація педагогічної освіти: інноваційний вимір сучасного навчання</i>	68
КОВІЛІНА Вероніка <i>The role of innovative educational technologies in forming teachers' readiness for inclusive preschool education</i>	70
МАЛОФЕЄНКО Марина <i>Сучасні підходи науковців до професійного розвитку вихователів закладу дошкільної освіти</i>	74
RUSNAC Svetlana <i>Artificial intelligence in the development of university competencies: risks, opportunities and the institutional ethical framework</i>	76
RUSNAC Svetlana, MUSIENCO Natalia <i>Modular approach to curriculum design: perspectives for quality enhancement and program internationalization</i>	79
ТЕЛЕМУХА Святослав, ПИПТЮК Олександр, САБАДАШ Ростислав, ПАВЛЯК Андрій, ІВАНОЧКО Наталія, МІЩУК Віталій <i>Метод проектів в навчанні студентів медиків</i>	82
ХРОМЕЦЬ Вікторія <i>Організація психологічної служби в закладах вищої освіти України в сучасних умовах</i>	87
ШАТНИЙ Сергій, ШАТНА Анастасія, РЕУТ Дмитро, БОЙЧУРА Михайло, СИДОР Андрій <i>Методологічні основи та дидактичні принципи індивідуалізованого навчання в сучасній освіті</i>	89
ШТАЙНЕР Тетяна <i>Інтеграція інноваційних підходів у зміст дисциплін дизайнерського профілю як засіб формування професійної компетентності майбутніх фахівців</i>	91
Секція 5	
БИКОВА Наталія, ТАТАРИНОВА Світлана <i>Трансформація системи захисту дітей в умовах воєнного стану в Україні</i>	95
БРЮХОВЕЦЬКА Наталя <i>Підготовка есе у системі формування мислячого здобувача та працівника-спеціаліста</i>	97
ВЕЛИЧКО Тетяна <i>Підготовка майбутніх педагогів до формування ціннісних орієнтацій у дітей старшого дошкільного та молодшого</i>	99